

Til stk. 4.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 27, stk. 4. Bestemmelsen fastslår, at der ikke udbetales danefægødtgørelse i forbindelse med arkæologiske undersøgelser, der er gennemført af statslige eller statsanerkendte museer. Der kan efter den hidtidige praksis dog udbetales et beløb, der svarer til danefægødtgørelsen, til den lodsejer eller bruger, på hvis ejendom undersøgelsen er gennemført, såfremt det skønnes, at ejer eller bruger er blevet unddraget en rimelig mulighed for selv at finde danefæ. Det kræves i den forbindelse, at genstande ikke har ligget for dybt i jorden, og at ejer eller bruger normalt færdes på det pågældende areal.

Til stk. 5.

Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser i § 27, stk. 5 og § 30 stk. 4. Bestemmelsen fastslår, at danefæ indgår i Nationalmuseets samlinger. Genstandene kan udponeres på andre statslige eller statsanerkendte museer. I praksis udponeres 95 % af danefæ, hvilket bl.a. afspejler den store lokale interesse, der ofte er for fund af danefæ. Nationalmuseet vil til enhver tid kunne hjemkalde udponerede genstande. Bestemmelsen fastslår også, at et statsligt eller statsanerkendt museum kan indanke Nationalmuseets afgørelse om deponering af et nyt danefæfund for kulturministeren. I den gældende lov ligger denne kompetence hos Det arkæologiske Nævn.

Til § 31

Bestemmelser om danekræ blev indføjet ved revision af museumsloven i 1989. Bestemmelsen har til hensigt at sikre fund af enestående naturhistoriske genstande for offentligheden. Med den nu foreslåede formulering af bestemmelsen tilsigtes i videst mulig omfang en parallelitet med bestemmelsen om danefæ for så vidt angår definition, afleveringspligt og kompetence til vurdering af materialet og udbetaling af godtgørelse.

Til stk. 1.

Bestemmelsen er en omformulering af den gældende bestemmelse i § 36 b, stk. 1. Det præciseres, at også meteoritter er omfattet af bestemmelsen. Formålet er at sikre bevaring af såkaldt danekræ, hvilket vil sige enestående naturhistoriske fund som dyre- og plantefossiler (»forsteninger«), meteoritter, rester af subfossile dyr, hvormed menes dyr, der i perioder efter istiden har levet i Danmark, så som eksempelvis mammut samt sjældne geologiske genstande. Som eksempel på genstande, der er omfattet af danekræord-

ningen, kan nævnes et fossil af en elefanttand fundet i 2000.

Ved Danmark forstås landjorden, herunder moser og enge, vandløb, søer og territorialfarvandet, og kontinentalsoklen, dog ikke ud over 24 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af det ydre territorialforvand måles.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger, at danekræ tilhører staten, og at det påhviler enhver, der kommer i besiddelse af danekræ, at aflevere dette til Statens Naturhistoriske Museum.

Den hidtidige praksis har været, at en stor del af det potentielle danekræ er blevet afleveret til de statsanerkendte naturhistoriske museer, der har videresendt dem til hovedmuseerne. Hovedmuseerne har foretaget en bedømmelse af de indleverede genstande og har afgivet indstilling til Statens Museumsnavn om eventuel erhvervelse og udbetaling af godtgørelse.

Til stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at godtgørelsen fastsættes efter samme principper som for danefæ, nemlig efter genstandens værdi, sjældenhed og den omhu, hvormed finderens har sikret genstanden.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er ny, men følger de samme principper som §30, stk. 4, om danefæ. Bestemmelsen fastslår, at der ikke udbetales danekrægødtgørelse i forbindelse med videnskabelige undersøgelser, der er gennemført af statslige eller statsanerkendte museer. Der kan efter den hidtidige praksis dog udbetales et beløb, der svarer til danekrægødtgørelsen, til ejer eller bruger af det areal, hvor undersøgelsen finder sted, såfremt det skønnes, at ejer eller bruger er blevet unddraget en rimelig mulighed for selv at finde danekræ. Det kræves i den forbindelse, at genstande ikke har ligget for dybt i jorden, og at ejer eller bruger normalt færdes på det pågældende areal.

Til stk. 5.

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastlår, at danekræ indgår i Statens Naturhistoriske Museums samlinger og kan deponeres på andre museer. Bestemmelsen fastlår endvidere, at et museum kan indanke Statens Naturhistoriske Museums afgørelse om deponering af et nyt danekræfund for kulturministeren, der træffer afgørelse efter forhandling med undervisningsministeren. Den gældende lov giver ikke mulighed for at anke de naturhistoriske hovedmuseers afgørelse i en sådan sag til en højere instans.